Pääle selle oli veel laudiredel, katuseredel j.n.e.

85. Kirst. Neljanurgeline laud-kast ja kaan pääl ning jalad all. Äga nurka pääl oli sammas millede sisse külgede ja otsade lauad otseti kaisirad. Samaste otsad olivad põhja alla tolli kuus pikemaks jäetud, milledest jalad sünnivad. Kaan on kumer, kõvera(te) põõnade pääle pulkadega kinni lastud. Põõnade otsad käivad tagumiste sammaste otsadesse tehtud paraja löke sisse, millest mõlemist pulgad risti läbi on lastud. Nimelt sünnivad kirstu sagarad (hinged) mille pääl kaan käib.
Paremal pool ääre küljes oli kahest lauast tehtud väike renniksne — kirstu kast.
Väljaspoolt oli kirst kõik ülekirjutatud — ristiline ja võõdiline. Kirjad lõigati väikese põikliga, mis nagu terasjuhe tagumine ots kumer oli, arujärele sisse.

86. Hõlped ehk vaakoogud. Need on pangede tolumise tarvis. Selleks on üks õhukene vähe vedrutav puu, kesk paik laiem ja otsad teravamad, millede külgis lühikese nööriga puust konksikesed ripuvad.

87. Tajapuu ja kook. Vanasti keedeti kõik keedus tuas kolde. Et pada tulekohal üleval hoida, siis oli ahju suu kohal risti puu pandud, millel kaks kooku, teine teisele poole otsa, sisse võis panna ja pajad nende otsa.
Kookudel oli pikk rida auka sisse lastud, millest pulk päält puu sisse pisteti, ja nii tarvituse järele kooku kõrgemale ehk madalamale lasti.

88. Ahjuroop. Poolekuu näoline puu lomp ja pikk lepapuust vars järel.

89. Ahjuluud. Kaks vana sauna vihta kaksiti varre otsa seotud, mis nagu lai habe välja nägi, ja see oli kõik. „Habe kui ahju luud!" tähendatakse suurt habet.

90. Tulepiht. Vanasti oli peeru tuli ainuke talise öö „silmavalge". Enamiste põles peerg ahju nurga vahel — „vindas;" aga mõnikord oli ka mujal eemal töö juures tuld vaja, siis oli peeru hoidmiseks isesugune riist tehtud mida ühest teisele tõsta võis. See oli meheperakune teivas püsti puu lombi sisse lastud, ja vinti-vänti kõverdatud raud üles otsa sisse lõõdud